

کهوتنی ئاسمانه کان و گه مهی پانتاییه کان

هاشم سهرج

جه بار جه مال غه ریب له رۆمانی «کهوتنی ئاسمانه کان» دا کۆمه لێیک چه مک و تێمای گرنگی ورووژاندوو، دهشی ههر چه مک و تێمایه ک خۆتندنه وه یه کی تایبه تی بو بکریت، له وانه بابته تی.. جه ننگ، عیشق و چیژ و جوانی، ریکهوت، سییکس و گوناح و سزا و پاکبوونهوه، بوونی مرۆف و تراژیدیا، وه لانان و گرنگی نه دان به پێششاهات و پێشبینیه کان، ئایدیۆلۆژیای ئیسلامی سیاسی... تاد.

ئه گهر له روانگه و تیوری هونه ری [میخائیل باختین.. ۱۸۹۵- ۱۹۷۵] هوه له دهقی کهوتنی ئاسمانه کان پروانین، ده توانم بلیم رۆمانیکه فره دهنگی «پۆلیفۆنی Polohony» یه و هزر و روانینه کانی له ریکه ی کۆمه لێیک دهنگ و کاره کته ری جوړاوجۆر و دیالۆگ و ئه تمۆسفیری ئاهه نگی سازی و کهرنه قالی و شیوازی جیا جیا و چه ندان ئاستی جیاوازی هۆشمه ندی و بیرکردنه وه وه پێشکهش به وه رگر دهکات، یان به شیوازیکی تر، وه رگر خۆی له بهردهم دهقیکی فره دهنگ و دیموکراسیدا ده دۆزیتته وه و ده توانیت له ریکه ی تیگه بشتن و لیکدانه وه ی

جوړاوجۆره وه ده لاله ته کان بدوینیت و واتای جیا جیا به رهه م بهینیت، کهوتنی ئاسمانه کان خاوه ن ئه تمۆسفیریکی توکمه ی «کات و شوین» و چه شنی قه باره و بارسته ییه کی به یه کداچووی مۆسیقی به شیوازیکی هارمۆنی و کـرۆنۆتۆپی chronotope.. گوزارشت له بابته و رووداوه کان دهکات، کـرۆنۆتۆپ زاراوه یه که «باختین» له بواری زانستی مۆسیقا وه ریکرتوه، واتای فره دهنگی و نه غمه گه ل «الانغام» ده به خشیته و له کیلگه ی ئه ده بهیش، ده لاله ت له فره که سایه تی و فره ده برینی هزری و فره هه لۆیستی ئایدیۆلۆژی و فره زمان و شیوازی دهکات، ههروه ها لای «باختین» فهزا، یان ئه تمۆسفیری کهرنه قالی جوړیک له گواسته وه یه له کۆمیدیا وه بو تراژیدیا، له رووی کاته وهش په یوه سته به سرووت و ئاهه نگی و دابونه ریتی ئایینی و نهینیه کانیه وه، سه باره ت به و زانیاریانه ی که له سه ره وه له باره ی روانینه کانی «میخائیل باختین» هوه باسم کردوون، سوودم له لیکۆلینه وه یه کی دوکتۆر (جه میل حه مداوی) وه رگر توه که

له ژیر ناوی [الروایة المتحددة الأصوات] له مالپه پری «الألوكة» دا بلا و بووه ته وه . ئیستا ههول ددهم پیکهاته و بنه مای دیالوگی و پولیفونییه کان له دهقی کهوتنی ئاسمانه کاندای دهستیشتان بکه م، له دهسپیکه نووسینه وه دا، گپه ره وه ههول ددهات رووداو و به سه رهاته یه که له دوا ی یه که کان به زمانیکه روونی بئ گریگول بگپه تته وه و خو پنه ره هه ست ده کات بابه تی گپه رانه وه کان به شتیوازیکه هارمونی داده پزیت و هانی و هر گره ددها به چیت و شه یداییه وه به رده و امی به کرده ی خو پندنه وه بدات، له دهقی کهوتنی ئاسمانه کاندای گه مه ی گوران و گورانکاری پانتاییه کان- ئه تموسفیره کان به رده و امه ، له دهسپیکه نووسیندا پانتاییه که سه ره هه ل ددهات پراوپر له نارامی و هیمنی و خوشنوودی و هوگری و عیشق و سرووت، دواتر بو پانتاییه کی پراوپر له کیشه و دلله راوکی و گوناح و هیتق و هیلنج و شکست و تراژیدی و شوک ده گوردیت!

ده شتی بلیم- دانه ر- به ره له کرده ی نووسین، وه که پرژده یه کی ئه ده بی و ئیستیتیکه و به ره مه پینانی ده ق، کومه لیک داتا و زانیاری وردی ده رباره ی ئه و بابه تانه کوکری دیتته وه که کاریان له سه ره ده کات، له وانه - توپوگرافیک شاری سلیمانی و ده ور و به ری، به تاییه تی گه ره که کانی شار و پیشه وه ره به ناوبانگه کان، هه ره وها هه ولیر و گه ره کی ته راره و شه قام و کووچه و کولانه کانی ده ور و به ری.

- زانیاری ده رباره ی جه نگی

ئیراق و ئیران، چونیسه تی مامه له کردنی پاسداری ئیرانی له گه ل سه ربازی دیلی ئیراقی و سه ربا زگه ی دیله کان و ئه و شاره ئیرانیانه ی که دیله کانی تیدا ده گپن، زانیاریه کی ته و او ده رباره ی به رنامه و هزی ئایینی فنده میتتالیزمی ئیسلامی سیاسی و چونیسه تی پیکه یاندنی موجهیده کان، زانیاری له باره ی ئاینزی «شیعه» و دوا زده ئیمامه که، مه به ستم ئه وه یه «دانه ر» کاری له سه ره کومه لیک داتا و زانیاری جیاجیا کردوه که پتوه ندییان به پانتایی جو راو جو ر و رووداو یه که له دوا ی یه که کانی رومانه که وه هه یه، ده شتی و پرای توخمی خه یال، دهقی کهوتنی ئاسمانه کان به پیتی باکراوندی ئه و مه عریفه جو راو جو رده ی که کاری له سه ره کردوه و توانیوه تی له ریگه ی زنجیره یه که دارژانی هارمونیسه تی زمانی و رووداو و به سه ره اته، ده قیکه ی پولیفونی بخولقی نییت و هاوکات یاری به پاش و پیشه خستنی رووداو ه کان بکات، ده قیکه موسیقی که هه لگری ئه م توخم و ره گه زانه ی جیهانی گپه رانه وه ن، دیالوگ، مه نه لوگ، خو دواندن، کاره کته ر و که سایه تی، کات و شوین، بینای گپه رانه وه، توپوگرافیای ده ق، نوستالیژیا، فلاشباک، وه سفگه راییه به شتیوازیکه بوخت و دوور له زنده ره ویی، هه ره وها به کاربردنی جو ریک له فه نتازبای شاره و (کاتی زولیکه حال و جه زبه ده یگریت پولیک کوتری ژیر بال زه رد به سه ره سه ریه وه ده فرن)، هه لبه ته ده ق زمانه و جو ریکه له بیر کردنه وه و کاریکی خه یالی و میتافورییه، که سایه تی، یان کاره کته ری نیو

رومان و گپه رانه وه، بوونیکه کرده یی و راسته قینه ی نییه، به لکو به ره مه ی چه مکه و خه یال کردنه، رولان بارت پتیوا یه که سایه تییه کانی نیو رومان، «بوونه وه ره گه لیکن، له کاغز» و له میان زمانه وه شکل و شیوه ی «دال» وهرده گرن، لای تزقیستان «تو د ژرف» یش که سایه تییه کان له پرسیکه زمانی زیاتر نین، واته که سایه تییه کان کاتی شوین و جیگه ی «دال» ده گرنه وه، کومه لیک ناو و خه سلته وهرده گرن، به لام لایه نی که سایه تی وه که «مه دلول» بریتیه له و گو فتارانه ی که له دهقی روماندا ده رباره ی خه سلته و سیفات ه کانیان ده گوتیت، یان به شتیوه یه کی تر ئه وه خو پنه ره، یان وهر گره وینه ی که سایه تی و کاره کته ره کانی نیو رومان به ره و ته و او کو بی ددهات، ئه م کرده ی ته و او کاری و ته و او کو بیه ش لای وهر گره له ریگه ی ئه م سه ره چاره هه والییه انه وه جیبه جی ده کریت، له وانه ئه و هه واله ی که گپه ره وه راید ه گه یه نییت، یان ئه وه ی خودی که سایه تییه کان ده یگه یه نن، هه ره وها ئه و هه وال و زانیاریانه ی که خودی وهر گره له ریگه ی هه ل سوکه وت و ره فتاری که سایه تییه کانه وه هه لیان ده هینجینیت! پروانه کتیسی «شعیرگه راییه گوتاری گپه رانه وه، لیکولینه وه یه که له نووسینی «مه مه د عوه ززام» له ریگه ی ئینته رنیته وه سوودم لیبی وهر گرتوه .

ده سپیکه رومانه که به م ئه لیگورییه گوزارشت له رووداو ه کان ده کات «ده شتی کو تریک دهنوک له گومبه زی ئاسمان بدات و کونی بکات، به لام به رنامه ی ئه وی پئ هه لئاوشیتته وه، کو تر له به رنامه که دا

نه بوو، به ده سستی چه پ قه فه زه ته له که ی هه لگرتبوو، به ده سستی راست جـاـرـیـکی دیکه له پیشتینه که ی دلنیا بووه . . .»

کوتر له دیر زه مانه وه هیمایه کی باوی ئاشتییه، به لام خوینهر تا ته وای رۆمانه که نه خوینیته وه، په ی به م دیمه و پروداوه نابات، کئ بیر له وه ده کاته وه «ئاسۆ تۆ بلتی زهینه ل به پشتینی بۆمبیر پێکراره وه قه فه سیکه ته لی به ده سته وه یه و کوتر تیکه تیدایه و ده یه وئ له گه ره کی ته یراوه ی هه ولیر و له نیو کۆمه لیک جه نگاوه و فیداکاردا خو ی به قینیته وه»، پشتینه بۆمبیر پێکراره که ش له لایه ن دوو گه نچی سپییه وه ئاماده کراون که ماوه ی دوو سال له ژیرزمینیکدا ده ژین و له شیان بهر خۆر نه که وتوه، ئەم دیمه نه شیعی و هیمایینه، ده شی به شیک له چیش و ده لاله ت به وه رگر بیه خشیت، به لام هه رگیز له حه قیقته ته ی پرس و پروداوه که ناگات، یان به شیوه یه کی تر ئەم ده سپیکه شیعی و ئیستیتیکیه هانی خوینهر ده دات له کرده ی خویندنه وه دا به رده وام بیت و به روانینی «ژاک دریدا» و اتا دو اخراوه کان لیک بداته وه، چونکه له تیکستدا و اتای حازر به ده ست بوونی نییه، ئەوه خوینهره و اتا به تیکست ده به خشیت، مه به ستم ئەوه یه دانهر له ریگه ی پاش و پیتشکردنی پروداوه کان و گه مه ی پانتاییه کانه وه ره وشیکه ئیستیتیکه ی وای به سه ر خوینهردا سه پاندووه و ناچاری کردووه ده قی که وتنی ئاسمانه کان به کاملی بخوینیته وه، ئەگینا لیکدانه وه ی ده سپیکه ئەلیگۆرییه که له رووی

واتاوه به ته وای فریای ناکه ویت، سه یرکه، پیتش جیبه جئ کردنی کرده خۆکوژییه که به چه ند چرکه یه ک، زمان چۆن له گومراو سه رلیشیواوه کان ده ویت، زمان لای ژاک لاکان (۱۹۰۱-۱۹۸۱) چه شنی ناگایه ی رۆناره، پیکه یته ی جه وه هری ناگاییه، واته ئەوه زمانه له نیو بوونی مرۆقدا ده ویت، مه به ستم دیمه نی ترسناکی کرده خۆکوژییه که یه، له وئ زمانی ده ق، له شوینی پروداوه که بوونی خو ی له کۆنترۆلی کرده ی نووسین راده پسکینیت و به حه ز و ئاره زووی خو ی له نووسه ر و مه یخۆره کانی گه ره که که و دانیشتوانی عه نکاوه و جووله که کان ده ویت، پاشان دانهر له م رۆمانه دا کاری له سه ر چه مکی ریکه وت کردووه، به تاییه ته له خولقاندنی که سایه ته ی و کاره کته ری «فوتاد» دا، یان فوتادی حاجی فازیلی کونجی، تۆ بلتی فوتاد ئاوتینه، ده کرى لیره دا له روانینی هه ریه ک له «بارت» و «تۆدۆرۆف» سه وه له کرده ی خولقاندنی کاره کته ره کان بدویم که بوونه وه رگه لیکن له کاغه ز، یان چه ند «دال» یکن، واته سه ووژه ی دانهر، یان «خودی کارا» نووسه ری رۆمانه که، له ریگه ی کرده ی نووسین و خه یاله وه به سه وود وه رگرتن له واقیع، بۆ نیو جیهانی هیمایینه نووسینه وه، فوتاد ئاوتینه ی شوفیری ته کسى، به ریکه وت له یه کئ له شه قامه کانی سلیمانی دایکی ئەلماس ده شیلیت و هه ر له ریگه ی ئەم سه هردان و هاتوچۆبه ش بۆ ماله که یان له گه ل ئەلماس هاوسه رگیری ده کات، که چی فوتاد ئاوتینه له که رکوک و له یه کئ له

گه ره که کانی نزیک گه راج، چاوی به کچیکه عه زیه شینی بالا به رز ده که ویت و گرفتاری جوانییه که ی ده بیت، به راده ی په رستق عاشقی ده بیت.

ئو کچه عه زیه شینه ناوی یولدنووره، کچیکه تورکمانی شیعه مه زه به ی که رکوکبیه، کچی عه بدوللا فه ندی و دایکی ئینجی خاتوونی ناوه، فوتاد ئاوتینه به رله وه ی بجیتته عه سه کهری یولدنوور ده خوازیت و هاوسه رگیری ده که ن و مندالیک ده خه نه وه به نیوی زه ینلعبادین، ده توانم بلیم گرتچنه ی رۆمانی که وتنی ئاسمانه کان به چاره نووسی ئەم منداله وه به نده، چونکه دوای مردنی، یان سووتانی یولدنوور و ئینجی خاتوونی دایکی، له موبه قه که، به هۆی کونبوونی بۆری غازی ته باخه که، به یه که وه سه رده نیته وه، فوتاد بی ئەوه ی بیر له ئاکامی پیشبینی و پیشهاته کانی بکاته وه، زه ینلعبادین له ئامیز ده کا و ده ییا بۆ سلیمانی و ده یخاته ئامیزی ئەلماس خانی هاوسه ری یه که میه وه و نالئ ئەمه کوپمه و دایکی ناوی یولدنووره و به کاره ساتی سووتان سه ری ناوه ته وه، به پیچه وانه وه ده لئ ئەم منداله م له پروداویکی هاتوچۆ رزگار کردووه و دایک و باوکی ئۆتۆمبیله که یان وه رگه راوه و مردوون، پاشان زه ینه ل که به ئاسۆ بانگی ده که ن، له گه ل ئەلماسی زردایکی و «ئاسکۆل» ی خوشکی گه وره ده بیت، به لام ده قی که وتنی ئاسمانه کان به هیچ شیوه یه ک بواری بۆ خوینهر جئ نه هیشتووه، له روانگه ی گرتی ئۆدیب و ئەلیکتراره پیتوه ندییه که ی نیوان ئاسۆ و ئاسکۆل شی بکاته وه،

چونکه بهیه‌کوه گه‌وره ده‌بن و هېچ به‌کیان به‌وه نازانن که خوشک و بران، ته‌نیا دیمه‌نی فوئادی لئ بترازیت، که دواجار به‌شیتوهی گرتیه‌کی سینهمایی دهرده‌کوهیت «پیاویتیکی پیری سه‌روپیش سپی، گۆچانیتکی به‌ده‌سته‌وه‌یه و مندالتیکی چکۆله‌ی له‌گه‌لایه و به‌خه‌مباری له‌شه‌قامی ته‌پراوه وه‌ستاوه و بۆته نیشانه‌یه‌ک بۆ ئاسۆی شه‌هیدی خودا، ئه‌و کوره چکۆله‌یه‌ی که له‌ته‌کیا وه‌ستاوه ئه‌مه «هیاویه» و له‌هاوسه‌رگیریه هه‌له‌که‌ی ئاسۆ و ئاسکۆله‌وه هاتۆته دنیاوه.

دهرکه‌وتنی فوئاد به‌م گرتیه سینهماییه، به‌کسه‌ر جیهانی «ئۆدیب» و گوناح و تاوان و سزاگانمان بیرده‌خاته‌وه، به‌رله‌وه‌ی له‌کرده‌ی گیتراپانه‌وه و که‌سایه‌تی دیونیزبۆسی زولیتخا بدویم، پیم باشه ئاماژه‌ بۆ جه‌مسهری هونه‌ری ده‌قی که‌وتنی ئاسمانه‌کان بکه‌م، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه جه‌مسهره‌کانی «ده‌ق» له‌روانینی «ئایزه‌ر»ی مامۆستای دیاری قوتابخانه‌ی کۆنستانس که له‌گه‌ل «یاوس» به‌یه‌که‌وه کاربان له‌[تیسوری وهرگرتن]دا کردووه، ده‌ق لای ئایزه‌ر له‌دوو جه‌مسهر پیکهاتووه، جه‌مسهری هونه‌ری که پیتوه‌ندی به‌کرده‌ی نووسین و دانه‌روه هه‌یه و جه‌مسهری ئیستیتیکی به‌وه‌رگر، یان خوینهر، جه‌مسهری هونه‌ری له‌ده‌قی که‌وتنی ئاسمانه‌کاندا هینده به‌شپوازیتکی هارمۆنی داده‌پێژریت، ده‌نگی کاره‌کته‌ره‌کان و ته‌کنیکی گیتراپانه‌وه به‌شپوه‌یه‌ک ده‌گۆردریت خوینهر هه‌ستی پێ ناکات، واته له‌گیتراپانه‌وه به‌ره‌و دیالۆگ و مۆنۆلۆگ

و خۆ دواندن و فلاشباک و نۆستالیزیا... تاد، وێرای به‌کاربردنی جۆرێک له‌ فه‌نتازبای کورت و شاراره، هه‌لبه‌ته جه‌مسهری دووه‌میش که ئیستیتیکایه، ئه‌مه‌یان پابه‌نده به‌هزر و روانینی وه‌رگره‌وه، واته خوینهری وه‌رگر ده‌توانیت ده‌لاله‌ته‌کان بدوینیت و واتای جیا‌جیا به‌تیکست به‌خشیت، له‌روویه‌کی دیکه‌وه ده‌قی که‌وتنی ئاسمانه‌کان، له‌بنیادی شاراوهدا هه‌لگری روحتیکی میتافیزیکیه و بروای به‌سزا و تۆله‌سەندنه‌وه‌یه‌کی لاهوتی و میتافیزیکی هه‌یه، ده‌شی ناوونیشانی رۆمانه‌که راسته‌وه‌خۆ بدوینیت و ئه‌م چه‌مکه بخاته‌روو، ئه‌م حاله‌ته‌ش له‌بۆردومانه‌که‌ی شاخی سوورین و گرتیه سینهماییه‌کاندا دهرده‌کوهیت، کـــــــــه چۆن چاره‌نوسوی فه‌نده‌میتتالیسته‌کان و بنکه و باره‌گاکانیان له‌دیمه‌نی ویرانه‌یی سه‌دوم و عامورا ده‌کات، دوا‌ی ئه‌م زولم سته‌مه، تۆله‌یان لئ ده‌سینریته‌وه، ئه‌وان چی نه‌ماوه نه‌یکه‌ن! هه‌تا ئاسکۆل و ئه‌لماس له‌سه‌ر تاته‌سووره‌که و له‌ژێر جه‌لده و ئازار و ئه‌شکه‌نجهدا بووراونه‌ته‌وه، زولیتخاش ده‌ستی له‌گه‌ل په‌وتی ئیسلامی توندپه‌وی سه‌له‌فی تیکه‌ل کردووه و شووی به‌موفتی بوخارا کردووه، ده‌ق له‌ده‌سپیتکی نووسینه‌وه، کاری له‌سه‌ر دوو جۆره ئه‌تمۆسفییر، یان پانتایی کردووه، پانتایی عیشق و پانتایی تراژیدیا، به‌لام گه‌مه‌ی پانتاییه‌کان به‌پیتی به‌شه‌کان ده‌گۆریت، ده‌ق له‌ده‌سپیتکه‌وه به‌روح و بنه‌مایه‌کی که‌رنه‌قالی رووداوه‌کان ده‌خاته‌روو، بنه‌مای که‌رنه‌قاله‌که زۆرتر له

رینگه‌ی که‌سایه‌تی زولیتخاوه‌ روو له‌جۆرێک ئاهه‌نگسازي ده‌کات و لایه‌نه‌ دیونیزبۆسیه‌که‌ی که‌سایه‌تی زولیتخا زیاتر له‌ سرووتی ئایینیدا دهرده‌کوهیت.

زولیتخا چه‌مکی ناوه‌که‌یشی هه‌لگری جۆره هیمایه‌کی دێرینی ئاینیه، زولیتخا سێزده‌ سال له‌ئه‌لماس بچووکتره و سه‌ر به‌خانه‌واده‌یه‌کی به‌دبه‌خته و دایکی نه‌خۆشه و له‌سه‌ر جێ که‌وتووه، باوه‌پیاره‌که‌ی جارێک په‌لاماری داوه، ئیستا له‌گه‌ل مالمی ئه‌لماس نه‌ک هه‌ر هاوسپیه، به‌لکه‌ یه‌ک مالم، زولیتخا ده‌ستی ئاسۆ تۆبلی زه‌ینه‌ل ده‌گرت و ده‌بیا له‌مه‌کتبه‌ ناوونوسی ده‌کات، له‌و‌ی به‌رپه‌وه‌ری قوتابخانه‌که‌ عاشقی ده‌بی کاتی ئاسۆگه‌وره ده‌بی هه‌زی ده‌چیته‌ زولیتخا و له‌نیو‌خه‌یالی سیکسیدا نیشته‌جێ ده‌بیت، ده‌شی جیا‌وازی ته‌مه‌نیان به‌یوسف و زولیتخا به‌راورد بکرت، زولیتخا له‌ژوره‌که‌یدا ژنانی گه‌ره‌کی کۆده‌کرده‌وه و کۆری زیکری ده‌گیترا، [کراسیتی ئاودامانی ره‌ش ره‌شی له‌به‌ر ده‌کرد و پارچه‌ په‌رۆیه‌کی له‌ناوچاوانی ده‌به‌ست، تا ده‌نگی به‌سۆزتر بایه‌ ده‌موچاوی سوورتر ده‌بۆوه، زه‌ینه‌ل ئاوی ده‌گیتراو مندالانی گـــــــــه‌ره‌کی دوور ده‌خسته‌وه... ۲۱]، به‌لام [زولیتخا ده‌نگی ژنیکه‌ی هه‌بوو شیتي پیاو بیت، ئه‌و ده‌نگه‌ پیاویش شیت ده‌کا... ده‌نگی زولیتخا له‌و ده‌نگانه‌ بوو نیرینه‌ی که‌مه‌ندکیش ده‌کرد... ۲۲]

کاره‌کته‌ره‌کانی ده‌ق هه‌ریه‌ک به‌ده‌ست ئازاریکه‌وه ده‌نالین، زولیتخای بالا به‌رز و سنگ بلند

به دهست غه ریزه‌ی سیکیسی و
حه زه کانی، له ریگه‌ی سرووشی
ئایینییه وه خاموش و به تال
ده کاته وه.

ئه لئماس خان به رله وه‌ی شوو به
فوناد بکات هه‌زی له کوره قژ
زه رده‌ه‌ی نیرگری سسته‌ر بوو، ناوی
نابوو «فراوله»، ئه لئماس ده‌یگوت
«ده‌شئ گلۆپه کانی عه‌شق بکوژینه وه
و مائی دل ویران بیت، به لئام ئه وه
کوژتایی دنیا نییه» دهق خود و
چۆنیه‌تی بیکردنه وه‌ی کاره‌کنه‌ره‌کان
له ریگه‌ی زمان و هه‌لسوکه‌وته وه
ده‌خاته‌روو، به تاییه‌تی لایه‌نی
سایکۆلۆژی که سایه‌تییه‌کان،
هه‌روه‌ها ده‌قی که وتنی ئاسمانه‌کان
له ده‌سپیکه‌ی نووسینه وه هه‌ول ددها
خه‌سله‌ت و خۆشیه‌ی کانی «جیهانی
ژیان» بنووسیتته وه، ئه‌م چه‌مکه وه‌ک
دیدئ «هۆسرل و هایدگر» پیوه‌ندی
به چالاکییه‌کانی مرۆقه‌وه هه‌یه،
واته مرۆف له ریگه‌ی هه‌ول و
کوژش و چالاکییه‌کانی جیهان له
سروشت داده‌پریت و ده‌یکات به
مه‌فته‌ن و مه‌لئه‌ندی ژیان و ژیان
به‌رئ کردن، به تاییه‌تی کاتئ له
کووچه و کۆلان و شه‌قام و
بازاره‌کانی سلیمانی ده‌دویت،
خوینهر ده‌که‌وئته نیو جیهانیکی
لیوانلیتو له هۆگری و ئولفه‌ت
پیوه‌گرتنه وه، شه‌پۆلیک له
شیرگره‌راییی شوین، گه‌مارۆی دل و
ده‌روونی ددها، ئه‌م حاله‌ته
خۆشوویدییه یه‌کسه‌ر چه‌مکی هۆگری
«شیریه‌تی شوین» ی «گاستون
باشلار» مان بیره‌خاته وه، چونکه
منی نووسین لای «جه‌بار جه‌مال
غهریب» ی رۆماننوس له ده‌سپیکه‌ی
نووسینه وه هه‌ول ددهات ئه‌تمۆسفیری
ژیان و جیهانی ژیان بنووسیتته وه،

ژیان به سه‌رحه‌م ره‌ه‌نده‌کانییه وه،
عیشق، تراژیدیا، جوانی، سیکیس،
نشوستی و ناومیدی، دل‌ه‌راوکی و
پارایی، پیوه‌ندییه مرۆیه‌کان له
شاری سلیمانی و گه‌ره‌که کۆن و
دیرینه‌کانی چهند خۆش و پر چیتزن،
شاریکه هه‌میشه پیده‌که‌نی، گه‌ره‌کی
رژگاری بو ئه‌لئماس ژیان بوو، هه‌موو
کچه‌کان ده‌نکی، یان که‌پلئ خۆیان
هه‌بوو، به‌پێ ده‌چوونه سه‌رگرده‌که‌ی
ریعایه، ئه‌لئماس ده‌یزانی دلئ ده‌سته
خوشکه‌کانی چهند رووناکه، ئاخیر
عیشق دل رووناک ده‌کاته وه، ئه‌و
له‌گه‌ل فه‌راوله عیشقبازی ده‌کرد،
نه‌شمیل ده‌یگوت عیشق وه‌ک ده‌رپئ
وايه ده‌توانی له‌پێی نه‌که‌ی، ئالا
گوتی، ئه‌لئماس نه‌ک عیشق،
ده‌رپیش له‌پێ ناکا.

دهق به‌ش—وازیکی ورد و
سه‌رنج‌راکیش کار له‌سه‌ر
تۆیوگرافیای شاری سلیمانی
ده‌کات، گردی شیخ محیدین، پشت
کارگه‌ی سه‌هۆله‌که، مزگه‌وتی حاجی
حه‌سه‌نی لۆکه، [سه‌رده‌می زێرینی
ئه‌لئماس سه‌رده‌می کچینی بوو، جا
هه‌روایه کچانی سلیمانی پاشای
مالن، ره‌نگی په‌رده و به‌رگی
دۆشه‌ک و تابلۆی دیوار، ئه‌وان
دیاری ده‌که‌ن، خواردن به‌دلئ ئه‌وان
لئ ده‌نرئ... [٢٩٧] ئه‌لئماس له‌نیو
ته‌کسییه‌که‌ی فوناد کاتئ به‌شه‌قامی
سالم تیده‌په‌رن، ده‌که‌وئته حاله‌تی
نۆستالیژیاره و یاده‌وه‌رییه‌کانی
سه‌رده‌می کچینی بیردیتته وه، له‌گه‌ل
نه‌شمیل و ئالا و په‌خشان و ده‌سته
خوشکانی ده‌چوونه ئاماده‌یی
فریشته، ئیوارانیش به‌چوار باخدا
ده‌گه‌ران، کوره‌چوار باخیه‌کان چاو
چاوانییان له‌گه‌ل ده‌کردن و
ده‌یانگوت «رژگارییه‌کان هاتن»

فوناد ده‌یگوت من سه‌ر شه‌قامیم، به
شه‌قامی مه‌وله‌ویدا ده‌گه‌ران، به‌ره‌و
سینه‌ما دلشاد، خانه‌قای مه‌ولانا
خالید، به‌ره‌و تووی مه‌لیک
سه‌رده‌که‌وتن، نزیکترین هاورپیکانی
فوناد چوار باخیه‌کان بوون، به‌لام
دلئ ئه‌و شه‌هیدی رژگاری بوو،
پرووه کۆلانه ته‌نگه‌به‌ره‌کانی
سابوونکه‌ران و گه‌ره‌کی گاوران، لای
دوکانی خالید زامداری خۆش‌نوس،
له‌ نزیک به‌رده‌رکی سه‌را ئه‌لئماس
دوودل بوو، هه‌زی ده‌کرد به‌ره‌و
نۆرزدی سه‌ریکه‌وئت.

من له‌م خویندنه وه و گه‌شتوگوزاره
شوینییه‌دا که له‌چرکه‌کانی
شیرگره‌راییی ده‌دویم، له‌ده‌قی
که‌وتنی ئاسمانه‌کاندا به‌دوای واتای
دیاریکراودا ناگه‌ریم، چونکه له
پیوه‌ندی ئالۆزی ده‌لاله‌تی زمانیدا
واتای جیگر و دیاریکراو نییه،
به‌لکو زیاتر به‌دوای ئاسۆ و پانتایی
ئه‌و جیهانانه‌دا ده‌گه‌ریم که تیکست
له‌ریگه‌ی سیستی زمانی و کرده‌ی
گه‌یرانه‌وه وه فه‌راهه‌میان ده‌کات و
منی خوینهر، یان وه‌رگر به‌ره‌و خه‌یال
و هه‌ستی جوانی و لیكدانه‌وه ده‌بن،
دهق له‌ریگه‌ی خه‌ستنه‌پرووی
تۆیوگرافیای شاری سلیمانییه وه
چرکه‌ خۆشه‌کانی هۆگری و
شیرگره‌راییی شوین و جووله و
پیوه‌ندی و جوانیه‌کانی جیهانی
ژیان ده‌نووسیتته وه، تووی مه‌لیک و
فینکی ئیواره و هاتوچۆی کچ و کوره
عاشق و سه‌رگه‌رمه‌کان، چۆن به‌دهم
پیکه‌نن و نیگاوه له‌دوکانه‌کان برمه
و لوقمه‌قازی ده‌خۆن، ئه‌لئماس
له‌به‌رده‌م وینه‌گری عومه‌ر چاوی
به‌فراوله ده‌که‌وئت و ده‌شه‌ژئیت،
ئه‌لئماس له‌م ریکردنه‌ی له‌گه‌ل فونادی
میردی سه‌راپای یاده‌وه‌رییه‌کانی

سهردهمی کچینی به شیتوی فلاشباک و رستتیک وینهی جوراوجور هورووژی بۆ دینین، دهق له گهمهی ئاسۆکان و پانتاییهکاندا ئەم جارە کار لەسەر چه مکی نامە و هونەری نامە گۆزینەوه دەکات، دواى گەیشتنی نامەکەى فوناد لە گورگانەوه، زولیتخا پاپووجیکی جوانی بۆ ئەلماس کرى، زولیتخا و هەلکەوتنی بەژن و بالای و دەنگە بەسۆزەکەى لەم تیکستەدا پانتاییهکی زۆری داگیر کردووه، زولیتخا لەگەڵ ئەلماس بەیەکەوه ژنەکانی کانیتسکان و گەرەکەکانی تر کۆ دەکەنەوه، زولیتخا دەف دەژەنیت و زبکر دەکا و بەدەنگە بەسۆزەکەى داروبەردی گەرەکەکە دەههژینیت و بەردهوام لە خودا دەپارێتەوه و بەیەک نەزم دەگری و میعراجنامە دەخوێنیتەوه.

دهقى كهوتنى ئاسمانهكان لێرهدا سـرـووتى زبـكر و لالانهوه كه بهشیتوازیکی ناراستهوخۆ تیکهڵ به سرووتیکی شاراهوی دیونیزیوسی و باخۆسی دەکات، کورەکانی کانیتسکان لە پەنا دیوار و کەلینى کۆلانەکان دەگریان و ئاخیان هەلەدەکیتشا، بەلام کە هەلەدەستان بە یەکتریان دەگوت - چیبە خۆت تەر کردووه؟ مەبەستم ئەوهیە گەنج و هەرزەکارەکانی کانیتسکان بەبێ مەى مەست دەبوون و لە رووی سیکسییهوه دەرووژان، چونکە ئەگەر بە میژووی تیۆلۆژی و سرووتی میتافیزیکی و هیماکانی پیرۆزگه راییدا بچینهوه، هەست دەکەین سەرجهم ئەم تەقس و سرووتانە لە بازنەکانی نەشئەى روحی و مەستگه رابی باخۆسییه تەوه سەرچاوهیان گرتووه، هاوکات ئەگەر

له دیدی «پیسەر بوردیۆ» وه لایەنەکانی کەسایەتی زولیتخا شی بکەینەوه، دەتوانین بڵین کەشی سـرـووتە ئایینییهکان دەشتی بە گـرـنـگـتـرـیـن هۆکار دابنریت بۆ پیکهاته و گەشەسەندنی خودی «هابیتوس»ەکە، مەبەستم ئەو هابیتوس و پیکهاته و تەلاری زەینیهیه کە زولیتخا لەم کەشه میتافیزیکی و روحانییه وهی دەگریت و دواتر تیکهڵ بە کۆمەلەى فەندەمەنتالیستەکان و پەوتی توندپهوی ئیسلامی سیاسی و جیهادایستەکان دەبیت و موفتی بوخارا هاوسەرگیری لەگەڵ دەکات، واتە زولیتخا لە کۆری زبکر و تەهلێلەوه بەرهو شاخی سوورین و بۆ لای فەقی رەش و سۆفی برابیم و خوبەیب و ئەبوو دوجانە دەبا و بۆردوومانی موشەکەکانی تۆماهۆک بۆ سەر کیتوی سوورین و بە سزا و تۆلەسەندنەوهی گوناح و تاوانەکانی [سەدوم و عامورا] دەچوینریت. ئاخر «هابیتوس»ی ئاسۆ تۆ بلی زەینەل بە هەمان شییوه لە کەشوههوی سرووتی کۆری زبکرهوه سەرچاوهی گرتووه، ئاسۆ جارێ پارچەلە بوو لە کۆری زبکر و حالدا و لە نیوهندی ژنە شهیداکانی روح و پۆژی پەسلان ئاوی دەگێراو کاتێ زولیتخا حال و جەزبه دەیگرت قژە رەش و درێژەکەى بەردهدايهوه و دەگەیشته پاژنەى پیتی و چی نەدەما مەمکە تورت و قیستەکانی مەمکدانەکەى بدران، دیمەنى جەستەى زولیتخا بەردهوام لای ئاسۆ خەيالئى سیکسی دەرووژاند، دواجار ئەم هابیتوسە ئایینییه وای لێ کرد روو لە مزگەوت بکات و لای مەلاکە دان بە گوناح گەرەکەى

بنیت و لای جیهادایستەکان بەوپه پرى ناچاری و نائومیدی یەکە یەکەى ویستگەکانی ئەشکەنجەى روحی و جەستەیی و خەساندن بپریت و دوايين جار بەوپه پرى بیروباههوهه بییتە شههیدی خودا و خودی لە سەرجهم گوناح و تاوانەکان پاک بکاتەوه، خوشک و برابەک بە نەزانی هاوسەرگیری بکەن و بێ ئەوهی بزانی کە برا و خوشکن و وهچەش بخەنەوه، ئەگەر گرتی [تۆدیب و ئەلکتر] لای «فرۆید» لە پینگەى دەروونشیکارییهوه چارهسەری بۆ بکريت، ئەوه لە کۆمەلگەکانی خۆره لاتدا، جگە لە چارهسەری شەرعی و ئایینی، چارهسەریکی تر بوونی نییه، ئەگەرچی گوناحباری سەرەکی لێرهدا و لەم رووداوهدا فوناد ئاوینەى باوکە، کاتێ «زەینەل»ی کۆریه پادەستى «ئەلماس»ی هاوسەری یەکەمى دەکات، راستى رووداوهکەى لەلا نادرکینیت و زەینەل، یان ئاسۆ لەگەڵ ئاسکۆل بەیەکەوه گەرە دەبن و بێ ئەوهی بزانی، لە بنه رەتدا خوشک و بران، بۆیه دهقى كهوتنى ئاسمانهكان بۆ چارهسەری ئەم تاوان و گوناحه گهورهیه، پارچه نووسینیکی شیوه «تەورات»ی دەخاتەروو، [من چیرۆکی تۆ دەزانم، چیرۆکی تۆ وهک چیرۆکی لافاوهکەى نووحه، وهک چیرۆکی قەومی لووته، چیرۆکی تۆ وهک چیرۆکی خیانه تکارانهی برابەکانی یوسفه، وهک چیرۆکی کورەکەى شه ممه ره، ئەوهیان کە لاقەى کچەى یه عقووبى کرد. . . تۆ به نەفەر تکرأوى.]

رۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان بەردهوام لە پینگەى گێرانه وهوه ئاسۆبەکی تر و پانتاییهکی تر

دهكاتوه و له ږيگه‌ی گه‌مه‌ی پانتاييه‌كانه‌وه دريژه به كرده‌ی نووسين دده‌ریت، كار كردن له‌سهر فوټه‌تيك و موسيقي‌ای دهنگ، بابه‌تيكي تری هم رومانه‌يه، زولتخا له ده‌سپيكي نووسينه‌وه وهك كاره‌كته‌ريكي دهنگ خوش دهرده‌كه‌ويت و به‌رده‌وام به‌دهنگه سوزداره‌كه‌ی كوزي زبكر به‌ريوه دهبات، دهنگيك دل ده‌پرووكيتيت و پياو ديوانه دهكات، كوراني كانيسكان له‌بهر چيژ و خوشي هم دهنگه، خوبان له كووچه و كولان مه‌لاس دهن، مه‌لا شه‌فيقه كولهي پيشنويزي مزگه‌وتی دوو دهرگا، كه مالي كه‌وتوته پشت مالي نه‌لماس، به‌دواي هم دهنگه سيحراوييه‌دا ديت و ده‌لي: من هاتووم له پيناو خودا نه‌و كچه بخوازم! هم ديمه‌نه نه‌ليگوريه هم لايه‌نی چليسي و شه‌هواني و سايكولوزي مه‌لا شه‌فيقي خيزاندار ده‌خاته‌پروو، هم سيجري دهنگي زولتخا كه له جيهانتيكي پراوپر له حيرماني سيكسي و چه‌پاندنه‌وه سه‌رچاوه ده‌گريت، ناخر كاره‌كته‌ره‌كاني ده‌قي كه‌وتنی ناسمانه‌كان به‌رده‌وام له ږيگه‌ی رفته‌تار و هه‌لسوكه‌وت و قسه بزرگانده‌وه لايه‌نی سايكولوزيان دهرده‌خه‌ن و زمان به‌شيوازيكي هيمابين چونييه‌تی بيركردنه‌ويان به‌وه‌رگر راده‌گه‌يه‌نيت، هه‌روه‌ها ده‌قي كه‌وتنی ناسمانه‌كان له گه‌ران و سوورانه ناوميدييه‌كه‌ی ناسو‌دا، ده‌يه‌وي به‌ته‌واوي توپوگرافي‌ای شاري سليماني بنووسيته‌وه، گه‌ره‌كي شيخان، كولانه‌كاني شيخ مسته‌فا، بازاري شوشه، يان كاتي داواي ناسكول ده‌كریت بو ناسو، لوقمه سوور و

زهرده‌كاني توفيقی هه‌لوچی و برمه‌ی نامه‌ی جولاً دابه‌ش ده‌كریت، له ستوديو يادگار وينه‌يه‌كي ره‌نگاوړه‌نگ ده‌گرن، مه‌به‌ستم نه‌ويه جه‌بار جه‌مال غه‌ريب له‌م رومانه‌دا به شيوازيكي ورد و هاوچه‌رخانه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل پيشه و پيشه‌وه‌ر و شوينه‌ جوان و ديږينه‌كاني شاري سليماني كرووه و هاوكات ده‌ق له ږيگه‌ی تيفكرين و روانيني «فوائد» ي پاله‌واني رومانه‌كه‌وه، دنياينيني‌كه‌ی مروقدوستانه ده‌خاته‌پروو.

فوائد و پراي هه‌له هه‌ره‌مه‌كيه‌كه‌ی، مروقيكي نازا و بويز و ژياندوسته، له‌سه‌ربازيدا دوستايه‌تی له‌گه‌ل برادره عه‌ره‌به‌كاني فره به‌هيزه، پرواي به مه‌زه‌ب و مه‌زه‌بگه‌رايي نيبه، لاي نه‌و شيعه و سونه هيج جياوازيه‌كيان نيبه، گرنگ نه‌ويه مروفن، نوهاد و نووري و عه‌للاوي و محمه‌د عه‌بدولزه‌ره و سه‌مير و نه‌واني ترگشتي به دوستي خوي ده‌زانيت، هه‌روه‌ها كاتي كه به‌ديلي ده‌كه‌وته ژير ده‌ستي پاسداره ئيرانييه‌كان، هه‌مان سوزي بو هاويرتيكاني هه‌يه، ده‌ق زور به وردی له ره‌وشي زيندان و سه‌ربازگه‌ی گورگان و چونييه‌تی مامه‌له‌ی ئيرانييه‌كان و ژياني ديلايه‌تی ده‌دويت، هه‌لسوكه‌وته جوانه‌كه‌ی دوكتوز تارش و رفته‌تاره سه‌يره‌كاني غولامره‌زا، خوينه‌ر هه‌ست ده‌كا دانه‌ر له‌م رومانه‌دا كاري له‌سهر كومه‌ليكي به‌لگه‌نامه و دوكميمنت كرووه، به تايبه‌تی سه‌بارت به ره‌وشي ديلايه‌تی ئيراقيه‌كان له زيندان و سه‌ربازگه ئيرانييه‌كان، سالي ۱۹۸۸ كه جه‌نگ ده‌وه‌ستيت و كوتايي به

هه‌موو شتيك ديت. . به‌م شيويه‌يه له ره‌وشي ديلايه‌كان ده‌دويت [له جورجانه‌وه به پاس برديانن بو بنده‌رشا، له‌ويوه به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ر بو سمنان، شاه‌پروود، نه‌يشابوور، شه‌ريفناباد. جاريكي ديكه به پاس برديانن بو مه‌شه‌هد و له‌ويشه‌وه بو قووچان] نه‌وه‌ی راستي بيت هم دوو به‌شه كه په‌يوه‌ستن به قوناغي سه‌ربازي و ديلايتي فوناده‌وه، پيويسته زياتر هه‌لوه‌سته‌يان له‌سهر بكریت، چونكه كرده‌ی نووسين له هه‌ردو قوناغدا كومه‌ليكي بابه‌تی ورد و سه‌رنجراكيشي وروژاندوه، به‌لام من له‌م خويندنه‌ويه‌دا حه‌زم نه‌كرد له بابه‌تی گه‌مه‌ی پانتايي و نه‌موسفيره‌كان دوور بكه‌ومه‌وه، بويه به شيويه‌يه‌كي برووسكه‌يي له قوناغكان دوام.

ده‌قي كه‌وتنی ناسمانه‌كان له گه‌مه‌يه‌كي تری پانتاييه‌كان، جيهانتيكي جياوازتری ديونيزيوسي ده‌خولقي‌نيت، ناخر تيكتست نه‌وه‌نده‌ی شه‌يداي نه‌فراندنی ناسو و پانتايي و جيهاني تايه‌ته، نيو نه‌وه‌نده شه‌يداي نه‌فراندنی واتايي ناماده و جتيگير نيبه، نه‌وه وه‌رگره واتاي جوراوجور به‌ده‌ق ده‌به‌خشيته و خه‌يالي خويندنه‌وه ده‌بيا و ده‌لاله‌ته دواخراوه‌كان ليكده‌داته‌وه. دواي پازده سال له‌وه‌ستاني شه‌ر، جه‌نگي ئيراق و ئيران، ئيستاي ديلايه‌تي يه‌خسیره‌كان، نازادن، ستار، سه‌مير، فوائد، نوهاد، نووري، تارق، قاسم. . . به‌يه‌كه‌وه عه‌ره‌ق ده‌خونه‌وه و پروه و «ته‌ل نه‌سوده» و مالي «نوم هيلال» هه‌نگاوده‌نيتن، ده‌يانه‌وي مه‌ينه‌تی (۱۵) سالي رابوردوو له چركه‌يه‌كي ئيستادا قه‌ره‌بوو بكه‌نه‌وه، نه‌گه‌ر ده‌سه‌لات

لئی بگه پیت، مرؤفه کانی سهر رووی زه مین ده توانن به یه که وه بژین و به یه که وه گۆرانی بلتین و زه ماوه ند سازدهن و کچ و کوره کان به و په پری عیشق و خوئی هاوسه گریری بکه ن، کرده ی نووسین له ده سپتکی به شی حه و تدا دهسته واژه یه کی «شارل بۆدلیر» ی فری ددها، ده شی ئەم دهسته واژه یه بنیادی سه رجه م و اتا جیگیره کان هه لسته کینیت و بوون خوئی له نا هه نگسازییه کی دیونیز بۆسیدا بدۆزیته وه و به روانینتکی «نیتشه وی» وه همی ئەسل و ئەسل خوازی و په سه نایه تی هه لسه وشینیته وه و جوانی له چرکه یه کی تیپه ر و راگوزه ردا بدره وشینیته وه، هاوکات چه مکی خه ته رناکی «ئایدیۆلۆژیا» هه لده وه شینیته وه که سه دانی وه ک زولیکه و ناسۆ، تو بلتی زهینه ل ده کاته قوربانی مه به سه گلا وه که ی، [با شادی له و دل ه غه مگینه ده چه که ره بکا، ناخر له سه ر زبلخانه جوانترین گوله کان ده روین، تو وه کان خیرا تر گه شه ده که ن. . . ل ۱۳۵] ئەم دهسته واژه یه کتیبی «گوله به ده کان» ی «شارل بۆدلیر» مان بیرده خاته وه، به تایبه تی ده قی - جیفه - یان که لاک. . . ئەو تهرمه ی که بۆگه ن ده کا، هه روه ها ئەو تیکسته ی که بۆدلیر بۆ کچه زنجیبه به هوودییه که دهینوسیت، بۆدلیر له م تیکستانه دا له ئیستیتیکای قویح و ناشیرینی ده دویت، پتی وایه ده شی له قوولایی ناشیرینیدا، تووی جوانی شین بیت، ناشیرینی چییه ؟ ده شی جوان بنیته وه، بۆدلیر له سه رسامی ناشیرینیدا، له بی به هایی بوونه و ره که کان ده دویت، سه یرکه له ده قی «جیفه» دا جهسته ی جوان و

دره وشاوه چۆن له بهر تیشکی خۆردا هه لده ئاوسج و بۆگه ن ده کات، دواجاریش کرمه ره شه کان تیی ده ئالین.

ئەم دهسته واژه بۆدلیرییه ی که جه بار جه مال غه ریب به کاری هیناوه، لای ماری شیللی و له رۆمانی «فرانکشتاین، یان پرۆمسیۆسی هاوچه رخ-دا به شیوازیکی جیاواز به کار ها تووه، ماری شیللی ئەم رۆمانه ی له سالی ۱۸۱۸ نووسیوه، ماری نووسه رتکی ئینگلیزییه و هاوسه ری شاعیری رۆمانسی «شیللی» یه و باس له قوتابییه کی زیره کی زانکۆی «رکنورک» ی ئەلمانی ده کات، که رتیگایه کی دۆزبوه ته وه، ده توانیت ژیان، یان گیان به بهر ماده ده دا بکات، قوتابییه که ناوی «قیکتۆر فرانکشتاین» ه و به هه مان رتیگا بوونه و ره تیکی زل و ناشیرین ده خولقیینیت و بهرله وه ی گیانی به بهر دا بکات، را ده کات و تاقیگه ی زانکۆ جی ده هیلتیت و دواتر له گه ل هنری هاو رتییدا ده گه ریته وه و بوونه و ره مه سخه که له تاقیگه که دا نادۆزنه وه، ئەم بابته ی ماری له بنه رته دا ئاماژه یه بۆ کرده وه کانی زانای سویسری فرانکشتاین که که سه سیک له له توپه تی تهرمی هه لوه شاوه ده خولقیینیت و دواتر مه سخه که، یان که سه ناشیرینه که دژی خاوه نه که ی، یان ئەفرینه ره که ی ده وه ستیت و ده ییوغزینیت، ماری شیللی له م رۆمانه دا که بهر له دایک بوونی شارل بۆدلیر نووسیویه تی، چونکه بۆدلیر سالی ۱۸۲۱ له دایک بووه و سالی ۱۸۶۷ مردووه، دهسته واژه یه ک فری ده دات، رهنگه له چه ندان ره هه نده وه

له گه ل جیهانی گوله به ده کانی بۆدلیر و ئیستیتیکای ناشیرینیدا تیک بکاته وه، دهسته واژه که ی ماری له وانه یه پیتوه ندی به جیهانی شیعی هه ریه ک له «شیللی» و «لۆرد بایرۆن» ه وه هه بییت، ده لئ [شیعره کانی چه شنی گوله کانی زبلخانه له ئاژاوه وه له دایک ده بوون] هه لسه ته هه مان ئیستیتیکای ناشیرینی له جیهانی شیعی هه ریه ک له «ئیدگار ئالان پۆ» و «ئارتۆر رامبو» دا درکی پی ده کرت.

مه به سه ستم ئەوه یه نووسین له ده سپتکی سه ره له دانی مرؤفایه تییه وه، کرده یه کی بهرده وامی «ده قئاویزان» ه و نه ده قیکی پاک و په تی بوونی هه یه، نه ده لاله تیکی بیگه رد، چونکه خودی زمان که له بنیادیکی ناگاییه وه سه رچاوه ده گرت، بهرده وام له جیهانی هزر و مه عریفه جوړاوجۆره کاندای خول ده خوات، ده کری کرده ی ده قئاویزان به سه ر بواری وه چه خستنه وه شدا پراکتیزه بکرت و وه همی ئەسل و ئەسل خوازی و چه مکی په سه نایه تی کال بیته وه، چونکه «جوانی ناوازه» زۆرتر له تیکه لکردنی توخم و ره گه زه جوړاوجۆره کانه وه سه ره له ده دا، بابته تی جوانی «گولی زبلخانه» لای جه بار جه مال غه ریب و ماری شیللی و هه م له ئیستیتیکای «جوانی قویح» ی شارل بۆدلیردا، پیدانی ره وش و خه سه له تیکی نیه یلزمی و بی نرخ و به هاییه به بوونی مرؤف و جوانی ده گمه ن و ناوازه، ئەگه ر به روانینتکی «هایدگه ر» ی له م بابته پروانین که «دازاین»، یان بوون لیره و له وی و له جیهاندا، خاوه نی بوونیتکی بی بنه رته و به تاله و

ههول ددهات درز و كه لینه كانی له رینگه ی چالاکییه جوراوجوره کانه وه پربکاته وه دواچار «مه‌رگ» دیت و به ته‌واوی پری ده‌کاته وه، لیتره‌دا ده‌توانم بلتیم رۆمانی که‌وتنی ئاسمانه‌کان، له رینگه ی ته‌کنیکی گێرانه وه و دیالۆگ و فلاشباکه وه، کۆمه‌لێک بابته ی گرنگ ده‌ووژتینیت که سه‌رحه‌م بابته‌کان په‌یه‌هسته‌ن به بوون و چاره‌نووسی مرۆقه‌وه، پاشان له زۆریه ی گه‌مه‌ی ئەمۆسفیره جیا‌جیا‌کانی که‌وتنی ئاسمانه‌کاندا بیرکردنه‌وه‌یه‌کی شاراه ده‌گه‌ریت که هه‌لگری لیکدانه‌وه‌یه‌کی ئۆنتۆلۆژی په‌یه‌هسته به نیهیلزمه و جار جار به‌شپوه‌ی پرشنگ و ئامازه‌یه‌ک له سیاق و نیتوکۆبی زمانی کاره‌کته‌ره‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌ویت، چه‌شنی جوانی گوله‌ ناوازه‌که‌ی سه‌ره‌سه‌ره‌نۆتلیک، نه‌ک هه‌ر ده‌سه‌لاتی ئەسل و ئەسل‌خوازی و په‌سه‌نایه‌تی تیکده‌شکی‌نینیت، به‌لکو به‌هیچ شپوه‌یه‌ک بروای به حیکایه‌ت و گێرانه‌وه‌گه‌وره‌کان نامینیت، ده‌ق دوا‌ی ئازادبوونی سه‌ربازه دیله ئیراقیه‌کان، کاتج به مه‌ستی روو له ته‌ل ئەسه‌ود و مالی ئوم هیلال ده‌که‌ن و له ماله کیه‌له‌بیه‌کاندا ده‌خۆنه‌وه و راده‌بوین، له‌وئ له‌م که‌ش و نیت‌ه‌ه‌نده دیونیزۆسییه‌دا له زاری سه‌ربازه‌کانه‌وه گوتاریکی ئالۆزی ئایرونی ئاراسته خودی نیشتمان و ده‌سه‌لات ده‌کریت، به‌شپه‌وازیکی نه‌گوتراو، تراژیدیای جه‌نگ و مانه‌وه و درێژه‌پیدانی ده‌سه‌لات و پاراستنی به‌رزه‌ه‌ه‌ندییه‌کانی ده‌خرینه روو، واته سه‌ربازه‌کان چه‌ز ده‌که‌ن گه‌مه و ئازادیه‌ به‌چوکه‌کانیان پراکتیه‌زه‌ بکه‌ن، نه‌ک بینه

سووته‌مه‌نی جه‌نگه یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌که‌کان، جاریکی تر هه‌مان بیرکردنه‌وه ئۆنتۆلۆژییه په‌یه‌هسته به نیهیلزمیه‌که له شاخی سوورین و له‌ژیر بۆردومانی مووشه‌که تۆماهۆکه‌کان و زمانی وینه سینه‌مایه و ته‌نزه‌وه له مه‌رگه‌ساتی ئایدیۆلۆژیا و هه‌ل‌خه‌له‌تاندن و فریودانی خه‌ل‌کانیکی نا‌هۆشمه‌ند و ئاست نزم ده‌دویت که چۆن سیستمی نوێی جیهانی، گروپی توند‌په‌وی فه‌نده‌مینتالیستی ئیسلامی سیاسی و تیرۆریست دروست ده‌کات، دوا‌ی جیه‌جی کردنی مه‌به‌سته ئابووری و سیاسیه‌کانی هه‌ر خۆی به‌شپوه و شپه‌وازی جوراوجور گروپه‌کان له‌نیو ده‌بات.

ئهم حاله‌ت و دیاردانه گشتی ده‌رها‌و‌په‌شته و به‌ره‌مه‌ی ماکینه‌ی سیاسی و فیکری رۆشن‌گه‌ری و مۆدیرنیته‌ن که خۆره‌لاتی ناوین له رینگه‌ی کۆمپانیا زه‌به‌للا‌حه‌ فره‌ ره‌گه‌زه‌کانه‌وه ده‌که‌نه‌ کوشتارگه و بازاری چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و له‌په‌ناو سوود و قازانجی تایبه‌تی، تراژیدیا دوا‌ی تراژیدیا به‌ره‌م ده‌هین، بۆیه ده‌توانم بلتیم رۆمانی که‌وتنی ئاسمانه‌کان به‌هۆی تیدا‌گه‌رانی ئهم تیفکرینه ئۆنتۆلۆژییه‌ی په‌یه‌هسته به‌نیهیلزم و بایه‌خدانی به‌ئازادی تاک و ریزگرتن له بیروباوه‌ری جیا‌واز و برواهینان به جوانی و پیکه‌وه‌ژبان، ده‌کرێ بکه‌ویتته‌ خانی رۆمانه‌کانی پۆست مۆدیرنه‌وه، چونکه ده‌ق له ده‌سپێکی نووسینه‌وه کاری له‌سه‌ر کۆمه‌لێک چه‌مکی جوراوجور کردوه، به‌تایبه‌تی ریکه‌وت و رووداو و شکست و ناتومییدی، ئهم دوو چه‌مکه‌ی دوا‌یی زیاتر له بوونی هه‌ریه‌ک له زولپخا و

ئاسـ، تو‌بلی زه‌ینه‌ل‌دا به‌رحه‌سته‌کراون، ئهم چه‌مکه‌نیش تا کۆتایی رۆمانه‌که جوریک له جووله و بزاف به‌کرده‌ی نووسین ده‌به‌خشن. ده‌کرێ له رووی راقسه و لیکدانه‌وه‌وه، که‌وتنی ئاسمانه‌کان به‌خریته «بازنه‌ی هیرمینۆتیک» یه‌وه و له به‌شه‌وه بۆ گشت شی بکریته‌وه، ده‌سخۆشی له جه‌بار جه‌مال غه‌ریب ده‌که‌م که ئهم رۆمانه به‌په‌ز و جوانه‌ی له رینگه‌ی چیژ و جوانیه‌وه، هه‌ست و هزری پێ هه‌ل‌په‌شتم و توانیم خۆیندنه‌وه‌یه‌کی خا‌که‌رای بۆ بکه‌م، ده‌شخ‌ خۆینه‌ر و وه‌رگری تر بیت و که‌وتنی ئاسمانه‌کان به‌شپوه و شپه‌وازی جیا‌واز لیکداته‌وه و به‌ روانین و دنیا‌بینی جیا‌جیا له پیکه‌اته‌ی ده‌ق و په‌هه‌ند و چۆنیه‌تی رووداوه‌کان بروانیت، به‌لام به‌روانینی من که‌وتنی ئاسمانه‌کان له رینگه‌ی گه‌مه‌ی ئەمۆسفیر و پانتاییه جیا‌وازه‌کانه‌وه درێژه به‌کرده‌ی نووسین ده‌دا.

سه‌رچاوه:

- ناوی کتیب: که‌وتنی ئاسمانه‌کان
- ناوی نووسه‌ر: جه‌بار جه‌مال غه‌ریب
- با‌هت: رۆمان
- نۆبه‌ی چاپ: یه‌که‌م، ۲۰۱۶
- چاپخانه: تابان، ئیران
- له بلا‌وکراوه‌ی ناوه‌ندی رۆشنی‌ری و هونه‌ری ئەندیشه.